

WELKOM in De Krant van West-Vlaanderen

Foto: Christophe De Muynck

OPINIE

DOOR **BART CASTELEYN**

Kieskoorts

Nog 884 keer slapen en we mogen weer. Nog 884 keer wikken en wegen en we mogen weer kiezen 'voor de goeie' in onze steden en gemeenten. 13 oktober 2024 komt er vliegensvlug aan en dat is te merken. De blauwe burgemeester van Gistel liet vorige week weten dat hij nu al start met huisbezoeken, een rode schepen in Brugge stelde deze week zijn boek en bijhorende sjerp-ambities voor, lokale politici van alle kleuren bereiden de gemeenteraadsverkiezingen voor...

Mogen wij dat allemaal wat vroeg vinden? We zijn net voorbij halfweg de bestuursperiode. Onze bestuurders kunnen nog meer dan twee jaar besturen. Ze hebben nog tijd zat om kleine en grote ambities waar te maken... maar soit, de diagnose is duidelijk: er heerst nu al kieskoorts in West-Vlaanderen.

De temperatuur zal alvast niet zakken door wat bij CD&V aan de gang is. De ooit onaantastbare volkspartij lijkt compleet op de dool. Een laatste peiling maakte van de oranje partij de kleinste van de klas, en van Joachim Coens een afscheidnemend voorzitter. Politicologen en analisten, maar ook vrienden en vijanden vragen zich af waar het heen moet. Is Sammy Mahdi écht de messias?

En anders dan bij andere en vroegere christendemocratische

crisissen: ook in West-Vlaanderen stormt het. Onze provincie verdiende jaren de titel van laatste échte CD&V-bastion, maar de barsten worden groter en groter. De 26 oranje burgemeesters zien het gezwamp van hun partij met lede ogen aan. Velen vragen zich zelfs af of ze over 884 dagen wel onder de vlag van de CD&V willen opkomen.

Hoe de partij 'van en voor het volk' weer een partij 'met volk' zal worden, moet nog blijken. Maar de anderen in West-Vlaanderen hebben bloed geroken. De jacht op de CD&V-kiezer is geopend. Vooral Vlaams Belang houdt openlijk de CD&V-stemmen in het vizier – zo blijkt uit een interview met kopstuk Stefaan Sintobin in deze krant. Wie schiet raak? Nog 884 keer slapen en we weten het.

Reageren? bart.casteleyn@kw.be

8-9

Het plan van Stefaan Sintobin (Vlaams Belang)

10

Onze journalist zit op de eerste rij in het proces tegen Alexander Dean

12-13

Zelfs Club Brugge is jaloers op de verzameling van superfan Immanuel

26-27

De West-Vlaamse 'nonkel' in Jelle De Beule

29

Maak kennis met Jess FM, de modernste lokale radiozender

36-37

Onze clubwatcher blikt terug op de 13 landstitels van Knack Roeselare

Quiz mee op KW.be

GEMEENTE QUIZ

Hoe goed ken jij je gemeente, stad of provincie? Test je kennis op KW.be, waar je van elke gemeente een – gratis – quiz kan spelen. Succes!

Ontdek op KW.be/gemeentequiz wanneer de quiz van jouw gemeente online komt.

GOLF VAN SOLIDARITEIT NADAT JONGE ATLETE VERLAMD RAAKT NA OPERATIE

“Mijn doel? Een zo normaal mogelijk leven leiden”

Wat een routineoperatie moest zijn, schudde het leven van Joke Stragier helemaal door elkaar. De 15-jarige atlete ontwaakte in een nachtmerrie: ze is voor goed vanaf haar middel verlamd. Maar aan de moed opgeven, denkt ze niet. Meer nog: Joke wil zo snel mogelijk een handbike in huis halen om opnieuw te kunnen sporten. Een golf van solidariteit moet die droom realiseren.

DOOR PHILIPPE VERHAEST

Joke was al sinds haar negende lid van de Roeselaarse atletiekclub AVR. (repro Joke Couvreur)

Al sinds haar negende is Joke Stragier (15) een trots lid van de Roeselaarse atletiekclub AVR. Met een brede glimlach trok ze twee keer per week naar de training en haast wekelijks stond er een wedstrijd op het programma. In februari 2021 werd echter tijdens een onderzoek bij het CLB scoliose (een abnormale kromming van de rug die bij ongeveer 3 procent van de mensen voorkomt, red.) aangetroffen.

Af en toe had Joke last tijdens of na de wedstrijd. Een operatie drong zich op en in juli vorig jaar, net na de start van een verdiende zomervakantie, ging Joke onder het mes. Maar tijdens de ingreep liep het fout. “Toen ik ontwaakte, was ik vanaf mijn middel volledig verlamd”, vertelt de moedige meid, die met haar ouders Filip Stragier en Micha Vantorre in Beveren bij Roeselare woont.

Een schok voor Joke en iedereen die haar in het hart draagt. “Ik ging ervan uit dat het een simpele operatie zou zijn, zodat ik niet veel later weer op de atletiekpiste zou staan”, getuigt ze. “Aanvankelijk heb ik fel geworsteld met de situatie, maar nu heb ik het een plek gegeven. Ik kan de tijd niet terugdraaien, ik heb geen andere keuze dan aanvaarden dat een rolstoel altijd deel van mijn leven zal uitmaken.”

SCHOOL LEEFT MEE

Jokes ouders pasten hun woning ondertussen volledig aan de noden van hun dochter aan en plaatsten onder andere een nieuwe badkamer. “Ze doen letterlijk alles voor me”, zegt Joke. “Ik kan hen niet genoeg bedanken. En ook op school leven ze enorm mee met wat me overkomen is.”

De moedige meid geflankeerd door mama Micha en papa Filip. “Ik kan mijn ouders niet genoeg bedanken. Ze doen alles voor me.” (foto Joke Couvreur)

“Ik sta er niet alleen voor, dat betekent heel veel voor me”

Joke volgt het vierde jaar sociaal-technische wetenschappen aan het Instituut Heilige Kindsheid in Ardooie. “We willen ervoor zorgen dat Joke op een zo normaal mogelijke manier naar school kan komen, klinkt het bij directeurs Jo Willemyns en Dirk Declercq. “Haar klas volgt alle lessen op de gelijkvloerse verdieping en vorige week nog trok Joke mee op schoolreis naar Amsterdam. Met dank aan haar klasgenoten die bijzonder goed voor haar zorgen.” Joke knikt. “Het doet me enorm veel deugd dat zoveel mensen me een duwtje in de rug willen geven. Ik sta er niet alleen voor, dat betekent heel veel voor me.”

Sinds haar operatie kan de eens zo sportieve Joke zich niet meer uitleven op de atletiekpiste. Iets wat ze verschrikkelijk mist, zegt ze. “Sport was – en is – mijn grote uitlaatklep.

Dat wil ik niet zomaar overboord gooien. Mijn grote droom is om een eigen handbike te hebben waarmee ik weer kan sporten.”

Die droom lijkt realiteit te worden, want VDL Bus Roeselare, de werkgever van Jokes mama, sloeg de handen in elkaar met atletiekclub AVR, WTC Beveren en Ferm en Landelijke Gilde Beveren om een pannenkoekenverkoop te organiseren. “Die liep als een trein”, pikt mama Micha in. “De opbrengst zullen we pas in de loop van volgende week te weten komen, maar we koesteren goeie hoop dat we genoeg geld in het laatje zullen hebben om de handbike aan te schaffen. Die zou om en bij de 5.000 euro kosten. Het zou fantastisch zijn om onze dochter opnieuw te zien sporten.”

STEUNREKENING

Ook Jokes school is ondertussen in actie geschoten. “Wij hebben meteen 75 kilo pannenkoeken gekocht, maar enkele leerkrachten wilden ook zelf iets organiseren. We hebben een steunrekening voor Joke geopend en organiseren tijdens onze opendeurdag van zaterdag 21 mei een tombola”, aldus directeurs Jo Willemyns en Dirk Declercq.

“Daarvoor willen we zoveel mogelijk lotjes verkopen en de opbrengst gebruiken om aangepast meubilair aan Joke te schenken. Zo kan ze nog een sta-tafel gebruiken, die 3.500 euro kost. Daarnaast willen we ook een zogenaamd freewheel voor haar rolstoel financieren. Daarmee kan ze zich dan ook makkelijk op oneffen ondergrond voortbewegen. We hopen ons doel te bereiken, de lotjes gaan alvast vlot over de toonbank. En op de steunrekening zijn al enkele mooie bedragen gestort. Alles om Joke te helpen.”

Joke zelf is erg dankbaar voor alle steun die ze mag ervaren. “Prachtig om te zien”, glundert ze. “En het maakt een wereld van verschil voor me. Mijn leven ziet er sinds een klein jaar wel helemaal anders uit, maar ik ga vechten. Ik moet nog vier keer per week naar het UZ Gent om te revalideren, maar uiteindelijk wil ik zo comfortabel mogelijk kunnen leven en met volle teugen genieten. Dát is wat telt.”

Joke steunen? Stort een bedrag op rekeningnummer BE66 4675 3674 5143 met vermelding ‘steun Joke’ of koop tombolalotjes. Info via KW.be/joke.